

Zgodnie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami starosta wydaje decyzję administracyjną o zatrzymaniu prawa jazdy, w przypadku gdy kierujący pojazdem przekroczył dopuszczalną prędkość o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym. Stosownie zaś do treści art. 102 ust. 1c tej ustawy starosta wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 4, na okres 3 miesięcy, nadając jej rygor natychmiastowej wykonalności oraz zobowiązując kierującego do zwrotu prawa jazdy, jeżeli dokument ten nie został zatrzymany w trybie art. 135 ust. 1 pkt 1a ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W sprawie zatrzymania prawa jazdy, w związku z przekroczeniem dopuszczalnej prędkości o ponad 50 km/h na obszarze zabudowanym podstawą wydania decyzji, o której mowa w art. 102 ust. 1 pkt 4 i 5 oraz art. 103 ust. 1 pkt 5 ustawy o kierujących pojazdami jest informacja o zatrzymaniu prawa jazdy na podstawie art. 135 ust. 1 pkt 1a ustawy prawo o ruchu drogowym. Z treści powołanych przepisów jednoznacznie wynika, że podstawą wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy jest jedynie informacja uzyskana od podmiotu, który ujawnił kierowanie pojazdem z prędkością przekraczającą dopuszczalną o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym.

Wskazać należy, że "informacja" pełni rolę sformalizowanego źródła wiedzy o popełnionym wykroczeniu, a przekazanie tej informacji jest zdarzeniem mającym doprowadzić do wszczęcia postępowania w sprawie zatrzymania prawa jazdy. Należy zatem przyjąć, że "informacja o zatrzymaniu prawa jazdy" jest informacją o ujawnieniu czynu uzasadniającego zatrzymanie prawa jazdy na podstawie art. 135 ust. 1 pkt 1a ustawy Prawo o ruchu drogowym. Tym samym jedyną i wyłączną okolicznością, która przesądza o obowiązku wydania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy, jest ww. informacja. Oznacza to, że organ wydający decyzję o zatrzymaniu prawa jazdy opiera swoje rozstrzygnięcie na przekazanej mu informacji o zatrzymaniu prawa jazdy. Organ nie jest zatem zobligowany do oczekiwania na prawomocne zakończenie postępowania sądowego w sprawie wykroczenia drogowego. Celem postępowania o zatrzymanie prawa jazdy jest szybkie podjęcie czynności administracyjnych o charakterze prewencyjnym i zabezpieczającym zmierzających do wyeliminowania z ruchu drogowego kierowców stwarzających dla niego zagrożenie. Prawomocne rozstrzygnięcie w przedmiocie odpowiedzialności wykroczeniowej kierującego pojazdem za przekroczenie dopuszczalnej prędkości o więcej niż 50 km/h na obszarze zabudowanym nie stanowi zagadnienia wstępnego w rozumieniu art. 97 ust. 1 pkt 4 k.p.a. w postępowaniu w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy w trybie art. 102 ust. 1 pkt 4 ustawy o kierujących pojazdami. Wskazać należy, że uzyskanie przez kierowcę wyroku sądu powszechnego w sprawie o wykroczenie, który nie potwierdził faktu przekroczenia dopuszczalnej prędkości w terenie zabudowanym o ponad 50 km/h - stanowi przesłankę do wznowienia postępowania, o której mowa w art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a.

Wyrok NSA z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt: I OSK 2042